

וישם אומרים מפני ציריך אדם להאריך בה, בשעור של מלך אותה למשך ולמשך ולאربع עזיות העולם, סוד של ששה צדדים עליונים שלם יתחברו עמה ולא יפרדו לעולמים, וכשהאדם מאריך בזיה, כל אותם ימים ושנים עליונים מושכים ברכה על ראשו, והקדוש ברוך הוא קורא לו ישעה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל עבדך אתה אתפַּאֲר.

בא ראה, כלל התורה בפסוק תזה רמוניים, וכלל של כל אותן האמירות שבهن נברא העולם רמוניים באחד. וזה שפטות (איוב ט) והוא באחד ומילישבנו ונפשו איתה ויעש. וביהם נברא העולם. ועל זה שנינו, בעשרה מאמרות נברא העולם וכו', ופרשנו שלם עשרה, וכלם כלולים

בפסוק הראשון של התורה. בראשית - סוד חכמה. בראשית - העlion הנספר שלא נודע. אליהם - בינה. את - כלל של חסד וגבורה. השמים - תפארת. ואת - כלות של נצח והזד. ואיז שאל "וְאַת" - להכליל הצדיק הארץ - כלות של פנסת ישאל, ארץ החיים, ואחר כך פרט של תורה בסוד אותם ימים עליונים. בראשית הוא מאמר, כנגד הדרגה של חכמה, ונקרו ראשית.

ויאמר אליהם יהי אור - בנגד הדרגה של חסד שהיא לימיין, שהרי משם יוציא אור לכל העולמות בסוד של יום, זהו שפטות (זהלים ט) חסד אל כל היום. וכנגדו למשך, אברהם שאוחזו חלק תהה, וכך בDOBean יום אחד, וכך בDOBBean אמרם, וכו' כתוב (ישעה מא) מי אברהם וביה כתיב (ישעה פ"א) מי העיר ממזרה. שיוציא ממזרה.

ויתמן אמר כי מה בעיני בר נש לארכא בה, לשיעור אדמומי יתת לעילא ולתטא ולאربع זווין דעלמא, רוזא דשית סטרין עלאין דכלחו יתחברין עמה ולא יתפרק שון לעלמיין. וכך בר נש מאrik בהאי כל אינון יומין ושנין עלאין מוסרין ברכאנ על רישיה וקדשא בריך הויא קרי ליה (ישעה מא) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפַּאֲר.

הא חי, כלל אורייתא בהאי קרא רמיין וככלא דבל אינון אמרן דאתברי בהון עלמא באחד רמיין הדא הוא דכתיב (איוב כ"ג) והוא באחד ומילישבנו ונפשו איתה ויעש. וב hon אתברי עלמא ועל דא תנין בעשרה מאמרות נברא העולם וכו' ואקיינא דכילהו עשרה ובכללו כלו בקרא קדמאות דאוריתא: (עד כאן מההשומות)

השלמה מההשומות (סימן כ')

בראשית רוזא דחכמ"ה. ברא. עלאה סתימה דלא ATIידע אלהים בין"ה. א"ת כלל דחס"ד וגבור"ה. השמים תפארת ווא"ת כלל דנצח"ח והו"ד. ווא"ז דואת לאכללה צדי"ק. הארץ כלל דכנסת ישראל ארץ החיים ובתר פרט אורייתא ברוזא דאינון יומין עלאין. בראשית מאמר היה לךבל דרגא דחכמ"ה ואקרי ראשית.

ויאמר אלהים יהי אור לךבל דרגא דחס"ד דאייהו לימיינא. דהא מפמן נפיק נהוואר לךלו עלמיין ברוזא דיום, הדא הוא דכתיב (תהלים נ"ב) חסד אל כל היום ולקבליה לתפא אברהם דאחד בהאי חילקה. ובגין בך כתיב הכא יום אחד, והכא (יחזקאל לג) אחד היה אברהם וביה כתיב (ישעה פ"א) מי העיר ממזרה. ברוזא דאור דנפיק ממזרה.